

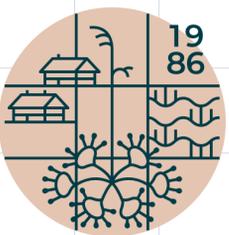
Mapa w skali 1 : 25 000

1. Rogaliński PK
2. Lednicki PK
3. Nadwarciański PK
4. Przemęcki PK
5. Przemęcki PK
6. Sierakowski PK
7. Zerkowski-Czeszewski PK
8. Miedzichowski PK
9. Skulski PK
10. Puszcza Zielonka
11. PK Promno
12. PK im. gen. D. Chłapowskiego
13. PK Dolina Buryzy
14. PK Dolina Kamionki

rezerwat DOLINA
KAMIONKI (59,3 ha)
najmniejszy park
krajobrazowy w Polsce
- 1432 ha
największe i najgłębsze
jezioro Parku GŁĘBOKIE
- 27 ha, 15 m
najstarszy zbiornik
architektry - Kosciół
NARODZENIA
MARIY PANNY
NAJSWIĘTZEJ
KALISZ
LESZNO
KONIN
POZNAN
GNIEZNO
PIŁA

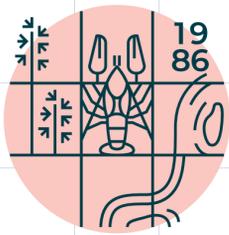
Miedzichowski Park Krajobrazowy

Mapa w skali 1 : 25 000

Park Krajobrazowy Dolina Kamionki

Mapa w skali 1 : 25 000

Miedzichowski Park Krajobrazowy

Informacje ogólne

Data utworzenia: 1986 r. – jako część Puszczewskiego Parku Krajobrazowego, którego fragment przekształcono w Miedzichowski Park Krajobrazowy w 2019 r.

Powierzchnia: 1432,28 ha

Położenie fizycznogeograficzne: Bruzda Zbąszyńska, Równina Nowotomska

Położenie administracyjne: powiat nowotomski, gmina Miedzichowo

Cele ochrony:

- ochrona i zachowanie wyraźnie wykształconego krajobrazu połudowcowego
- zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk
- zachowanie naturalnych, cennych ekosystemów wodnych i bagiennych
- zachowanie cennych ekosystemów leśnych, łąkowych, murawowych oraz zarośliwych
- utrzymanie struktury przestrzennej terenów z uwzględnieniem swoistych cech miejscowego krajobrazu

Warto zobaczyć

- ukryte w leśnych ostępach **śródlądne jeziora**, będące miejscem występowania wielu cennych gatunków
- kwitnącą na łąkach **firletkę poszarpaną**
- spasty żywicarskie** – widoczne na wiekowych sosnach ślady dawnego pozyskiwania żywicy
- okazale **dęby** rosnące wzdłuż leśnych dróg i na Żelaznej Bramie
- kwitnącą na zrębach i w prześwietlonych drzewostanach sosnowych **pajęcznicę gąlistą**
- sosnę bolewicką** – lokalny ekotyp sosny w Nadleśnictwie Bolewice

Park Krajobrazowy Dolina Kamionki

Informacje ogólne

Data utworzenia: 1986 r. – jako część Puszczewskiego Parku Krajobrazowego, którego fragment przekształcono w Park Krajobrazowy Dolina Kamionki w 2019 r.

Powierzchnia: 2046,86 ha

Położenie fizycznogeograficzne: Pojezierze Poznańskie i Równina Nowotomska

Cele ochrony:

- ochrona i zachowanie krajobrazu doliny Kamionki
- zachowanie naturalnych ekosystemów doliny Kamionki
- zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk

Warto zobaczyć

- kwitnące na łąkach spektakularne **pełniki europejskie**
- grupe **pomnikowych dębów** w Lewicach
- warto płynące wody Kamionki, z żyjącymi w nich rzadkimi gatunkami: **rakiem szlachetnym** i **minogiem strumieniowym**

Warto zwiedzić

Żelazną Bramę

Na wysokim wale pagórka rozdzielającego jeziora Rybojańdo i Proboszczowickie wznoszą się wysokie, miejscami sięgające pięciu metrów, wały nazywane „Żelazną Bramą” lub „Szwedzkimi Okopami”. Są to pozostałości po dawnym grodzie z epoki żelaza, najprawdopodobniej zbudowanym przez ludzi z kultury żyłki. Gród był większy niż ten w Biskupinie i miał powierzchnię prawie 3 hektarów. Otaczały go wysokie wały obronne, a od północy i południa najprawdopodobniej umieszczone były bramy. Wewnątrz znajdowała się gęsta zabudowa. Obecnie teren grodziska porasta las.

Zabudowę olęderską

Teren Parku wraz z miejscowością Silna Nowa to obszar ukształtowany przez osadnictwo na prawie olęderskim. Osadnicy mogli być różnej narodowości, a łączyły ich przysługujące im przywileje. Sprowadzano ich na podmokłe lub gęsto zalesione tereny, by oszustań niezdatne do zagospodarowania makrodrai i karczowali lasy. Pozostałością po dawnym osadnictwie jest charakterystyczna zabudowa, często znacznie rozproszona po śródlęśnych łąkach i polanach, z chatami szachulcowymi i przydrożnymi kapliczkami.

Warto przeżyć

Festyn Archeologiczny Dymarki Miedzichowskie

Przed wiekami na terenie gminy Miedzichowo wydobywano obficie tu występujące rudy darniowe. Do hutnictwa żelaza i miedzi nawiązywały odbywający się w trzecią niedzielę sierpnia Festyn Archeologiczny Dymarki Miedzichowskie. Podczas imprezy zobaczyć można, jak wyglądała budowa pieca dymarskiego i wytop rudy żelaza, a także jak dawniej wyrabiano przedmioty z brązu, krzemienia, kości i rogu. Na poszczególnych stanowiskach rekonstruktorzy odzwierciedlają dawne metody tkackie, wytwarzania ceramiki czy mieleńia ziarna na mąkę. Poznać można też tajniki dawnego rolnictwa i myślistwa.

Wyprawę niebieskim szlakiem pieszym z Pszczewa do Jabłonki

Miedzichowski Park Krajobrazowy bezpośrednio przylega do Puszczewskiego Parku Krajobrazowego. W trakcie jednej wycieczki warto więc odwiedzić oba Parki. Łączy je niebieski szlak pieszy, który ciągnie się wzdłuż rynny jezior obrańskich. Wybierając się na wyprawę tym szlakiem odwiedźmy najciekawsze, nadsiędnie tereny obu Parków. Pamiętaj jednak należy, że jest to szlak dla wytrwałych turystów, bo trasa jest kręta, a droga często prawie znika w malowniczej gęstwinie. Łącznie szlak na odcinku Puszczew – Jabłonka liczy około 15 kilometrów.

Grzybobranie lub wyprawę na jagody

Bory Miedzichowskiego Parku Krajobrazowego obfitują w grzyby takie jak na przykład podgrzybki, warto więc wybrać się tu na grzybobranie. W lecie można też odwiedzić sosnowe bory, by zebrać trochę jagód, czyli owoców borówki czarnej – oczywiście zostawiając część dla zamieszkujących Park zwierząt. Zabierz ze sobą na spacer wiklinowy koszyk z Miedzichowa, aby nie wyjść z lasu z pustymi rękoma!

Warto zwiedzić

Kościół w Kamionie

Ufundowana w 1499 r. świątynia jest jednym z cenniejszych zabytków gotyckich w Wielkopolsce. Wznoszący się malowniczo na skraju połudowcowej doliny Kamionki kościół z czerwonej cegły ozdobiony jest trój kondygnacyjnym szczytem i fryzami, a przylegająca do niego dzwonnica nakryta jest unikatowym ceglany helmem.

Centrum Edukacji Regionalnej i Przyrodniczej w Mniszkach

W kompleksie powstałym w odnowionych zabudowaniach folwarcznych zobaczysz przede wszystkim otwarte warsztaty dawnych, ginących już zawodów. We wnętrzu jednego z budynków przeniesiesz się do dawnej wioski, w której obejrzyś warsztat kowala i bednarza. Możesz stanąć przy ladzie w składzie kolonialnym i obejrzeć, jakie towary w nim oferowano. Możesz też zajrzeć do kina, fryzjera, zegarmistrza czy fotografa i jego ciemni, a także samemu zasiąść do pracy jako stolarz, wikliniarz czy świecownik. Po wszystkich tych aktywnościach odpoczniesz, oglądając ekspozycję poświęconą przyrodzie doliny Kamionki.

Kościół w Lewicach

Znajdujący się na niewielkim wznesieniu nad miejscowością kościół pw. św. Mikołaja zbudowano w 1780 r. W czasach późniejszych został on przebudowany w formach neogotyckich. Fasada świątyni obłożona jest wyjątkową okładziną z łamanych kamieni polnych.

Warto przeżyć

Wielkie Smażenie Powieł w Mniszkach

Odbywające się w trzecią niedzielę września wydarzenie organizowane jest przez Centrum Edukacji Regionalnej i Przyrodniczej w Mniszkach. Odwiedzając Centrum pod koniec lata, poczujesz bardzo apetyczny zapach powieł smażonych w miedzianym kotle na ognisku pod gołym niebem. Możesz też własnoręcznie zamieszać w kotle i spróbować jeszcze ciepłych przetworów.

Wyprawę ścieżką edukacyjną w dolinie Kamionki

Prowadząca z terenu Centrum Edukacji Regionalnej i Przyrodniczej ścieżka prezentuje walory przyrodnicze doliny Kamionki. Dwukrotnie przecina ona rzekę, pozwalając rzucić okiem na jej wody. Na trasie spotkasz liczne źródła zasilające Kamionkę i niewielkie zbiorniki wodne z gęstą roślinnością.

Bery w Kamionie

Co roku w ostatki w miejscowości Kamionka trwa kilkugodzinna impreza, na ulicach spotkać można kolorowe pochody przebiegarców. Przez wiele lat pochody były trzydniowe. Główną postacią pochodu jest Niedźwiedź ubrany w słomiane powrozy, towarzyszą mu Pisarek, Baba i Chłop oraz Kominiarz, Czerwoni i Zieloni. Przebierańcy przy dźwiękach muzyki zbierają datki, rozdają ciosy miotłą i bacikiem oraz „murzą” na szczęście.

Miedzichowski Eko-Jarmark na Szlak Wikliny

W każdą trzecią niedzielę miesiąca od maja do września warto zajrzeć do Miedzichowa na Eko-Jarmark, na którym można nabyć lokalne produkty, wyroby rzemieślników (na przykład wikliniarzy) i artystów ludowych oraz roślinta ekologicznego.

Na piaszczystych drogach...

Miedzichowski Park Krajobrazowy to przyrodniczy mikś. Tu znajdują się, czasami w bliskim sąsiedztwie, tereny podmokłe i suche, **łęgi** oraz **lasy iglaste** i **mieszane**. Podczas jednego spaceru można zobaczyć tu wiele różnorodnych środowisk, co zawsze jest ciekawym doświadczeniem. Pozwala na to rozbudowana sieć leśnych oraz polnych dróg i drózek łączących historyczne osady i miejscowości. Inaczej niż w Puszczy Zielonce, gdzie wiele leśnych dróg jest wyasfaltowanych, tu wciąż królują piaszczyste i żwirowe nawierzchnie. To wymusza wolniejszą jazdę, a przez to daje okazję do uważniejszego oglądania najbliższego otoczenia. Osią Miedzichowskiego Parku Krajobrazowego są jeziora tworzące tzw. **rynnę jezior pszczewskich**, biegnące z południowego wschodu na północny zachód. Przez jeziora stanowiące granicę zachodnią Parku płynie rzeka **Obra**. O jego atrakcyjności przyrodniczej stanowią również lasy, które pokrywają 60 procent jego powierzchni. Nie są to jednak tylko ciągnące się kilometrami sosnowe **bory**, ale też i lasy mieszane z gatunkami charakterystycznymi zarówno dla obszarów suchych, jak i wilgotnych. Występują tu **dęby**, przede wszystkim **szypułkowe**; niestety, nie brak też gatunku obcego, jakim jest amerykański dąb czerwony. Znajdziemy tu też śródlądne polany i łąki, które są idealnym miejscem do obserwacji motyli. Jeśli wiosną wybierzemy się na spacer wśród wysokich traw, w pewnością spotkamy niewielkie i pozornie skromnie ubarwione motyle związane z tymi roślinami, na przykład **strzęporki: ruczajnika, gliceriona** i najpiękniejszego z nich – **perelkowca**. Błękitem mogą też błysnąć modraszki, m.in. ostatnio coraz częstszy **modraszek amandus**.

Wiosną miedzichowskie lasy tętnią ptasim życiem. Duży udział drzew iglastych w drzewostanach wiąże się z występowaniem typowych dla nich gatunków, takich jak **sikory: czubatka i sosnowka**, a także maleńki, choć zadziorny **mysiokrólik**. Pamiętajmy też o **zimirodkach!** Jest ich na terenie Parku całkiem sporo. Według wielu obserwatorów zimirodek należy obok **zołty** i **kraski** do polskich „ptasich diamentów”. Dodatkowo na terenie Parku powstały także platformy legowe dla rybolowców.

Ciekawym miejscem do obserwacji lokalnej awifauny jest ptasi rezerwat **Jezioro Wielkie**, który przylega do granicy Parku, ale znajduje się już na terenie **Puszczewskiego Parku Krajobrazowego**, w województwie lubuskim. Funkcjonalnie oba te parki krajobrazowe – Miedzichowski i Puszczewski – tworzą całość. Jeszcze niedawno było tak również pod względem administracyjnym. Sam rezerwat Jezioro Wielkie to ważne miejsce dla licznych ptaków wodnych, zarówno tych związanych z otwartą ronią, jak **perkozy**, jak i tych żyjących w szuwarach, jak chociażby **potrzos** czy **bąk**. Warto wspomnieć też o zbudowanej w ramach ochrony czynnej sztucznej wyspie pośrodku jeziora, na której znajduje się kolonia **rybitw rzecznych**.

Z rzadkich gatunków w Parku występują też **rosiczka okrągłolistna** i **widlicz spleaszczony**.

Górska rzeka na nizinie

Latem Wielkopolska kojarzy się z łanami zbóż rozciągającymi się płasko aż po horyzont, nad którym unosi się gorące powietrze. Tymczasem w zachodniej części regionu znajdziemy znacznie chłodniejsze miejsce. Wzdłuż zacięzionych brzegów rzeki Kamionki temperatura spada o kilka stopni, a im bliżej wody, tym chłodniej. Wszystko dzięki niezwykłości tej małej rzeczki, która ma zaiste **górski charakter** – jest wąska, kręta, o kamienistym dnie i... bardzo zimna. Park Krajobrazowy Dolina Kamionki (wraz z Miedzichowskim Parkiem Krajobrazowym) powstał w wyniku podziału wielkopolskiej części Puszczewskiego Parku Krajobrazowego. Jego os stanowi niewielka rzeka Kamionka, płynąca wąską, dość stromą doliną. To powoduje, że fragmentami przypomina ona górski potok. Jej dolina powstała, gdy z tych terenów wypływał się łągodni, który topniał i pękał, a wypływająca z niego woda tworzyła tzw. rzekę podłodowcową o olbrzymim sile. Dzięki temu powstało wiele wgłębień, progów czy wzniesień składających się dziś na wspaniały krajobraz.

Rzeka, choć niewielka, ma ogromną wartość przyrodniczą. Na urozmaiconym, pofalowanym terenie można zobaczyć pozostałości wiekowych lasów. W jej dolinie, wśród licznych obszarów podmokłych, rosną **grądy**, **olsy** i **buczyny**. Do wysokiej bioróżnorodności tego terenu przyczynia się też mocno rozwinięta sieć wodna, z licznymi strumykami, stawami, oczkami wodnymi, a przede wszystkim **źródłiskami**, czyli miejscami, w których wody podziemne wydostają się na powierzchnię. W dolinie Kamionki takich źródeł (czyli wypływów powierzchniowych) jest ponad 50, są one zamieszkiwane przez **krynicylną wilgotkę** – chronionego chruszcika. Woda w nich jest chłodna, temperatura waha się od 4 do 15°C. Największą wydajność źródła osiąga latem – nawet do 20 litrów na sekundę. Jeśli więc szukasz ochrony przed lipcowym skwarem, pomocna może być woda w dolinie Kamionki. Poza tym, że zimna, jest bardzo czysta. Woda opadająca wiążącająca po deszczu na terenach wokół doliny najpierw przesiąka przez wiele warstw gleby, a potem – już przefiltrowana – wydostaje się na powierzchnię i podnoży stoków doliny, tworząc źródła. Powstałe strumyki spływają w dół doliny, zasilając główny nurt Kamionki, która między Krzyżówkiem a Kamionką przyspiesza, a woda przepływa nad wieloma progami i bystrzami. Na kamienistym dnie – jak w górskim potoku – leżą okrągłe, wyszlifowane skały.

Dzięki temu wyjątkowemu charakterowi rzeki Kamionki wiele występujących tu organizmów, przede wszystkim zwierząt, to fenomeny na mapie wielkopolskiej przyrody, zdominowanej przez gatunki typowo nizinne. Najważniejszym z nich jest **rak szlachetny**. W tym odległym zakątku przetrwał on zabójczą epidemię dżumy rzecznej. Choroba ta wraz z rosnącym zanieczyszczeniem wód i ich hydrotechnicznymi regulacjami wytopiła tego skorupiaką na większości dawnego zasięgu. Innym ciekawym gatunkiem jest **pliszka górska**. Już sama jej nazwa wskazuje przynależność tego gatunku do terenów górskich. Jej obecność w Parku świadczy o górskim charakterze Kamionki. Wśród ptaków występujących w Parku warto zwrócić uwagę na **samotnika**. **Wydra** to kolejny skryty, ale budzący fascynację mieszkaniec doliny Kamionki. Jest silnie związana ze środowiskiem wodnym – od wody oddala się rzadko.

Kącik przyrodnika

Kalendarz fenologiczny

I styczeń

Mimo trwającej zimy woda przesiąkająca na powierzchnię w **wywierzkach** na stokach doliny Kamionki nigdy nie zamara.

Głęboko ukryte wśród zmarzniętej roślinności nadwodnej spędzają w odległości zimę młode (zeszłoroczne i dwuletnie) **bagniki przybrzeżne**.

II luty

W lasach grądowych Parku, na długo przed rozwinięciem się liści drzew, w podszycie zakwita stokdo pachnący **wawrzyn wilczyko**.

W słoneczne dni w miedzichowskich lasach można usłyszeć pierwsze wiosenne śpiewy **sikor: bogatki** i **modraszki**.

III marzec

Na pierwszych wiosennych kwiatkach żerują młode królowe **trzmieci** – zanim zgromadzą tyle nektaru i pyłku, by wychować pierwsze pokolenie robotnic, muszą pracować same!

W lasach i nad jeziorami Parku rozbrzmiewa już spokojny śpiew **pierwiosnka: cilp-calp, cilp-calp!**

IV kwiecień

W ciepłe dni budzą się ze snu zimowego żyjące na skrajach borów sosnowych gady: **jaszczurka zwinka** i **gniewosz plamisty**, a także **padalec**.

V maj

Po kilku latach spokojnego życia pod dnem rzeki larwy **minogów strumieniowych**, tzw. ślepiące, wystartują oczy i pyłku, przeobrażając się w postacie dorosłe.

VI czerwiec

Krajobraz rozbrzmiewa fletowym „sofiją!” – to same **wilgi** powróciły z zimowisk i przystępują do poszukiwania partnerek (odpowiadających głośnym „eekkk!”).

W Kamionce, w miejscach o piaszczystym lub żwirowym dnie odbywa się tarło **minoga strumieniowego**, po którym dorosłe osobniki giną.

VII lipiec

Na podmokłych łąkach Parku na żółto kwitnie coraz rzadszy **pełnik europejski**. Jego kuliste, żółte kwiaty przyciągają owady, które muszą się przesiąknąć przez płatki do znajdujących się wewnątrz miodników.

W brzoźowych zagajnikach wśród leśnego podszytu ukryte są poczwarki **rusalki żałobnika**, które przechodzą ostatnie przemiany.

W niewielkich, nasłonecznionych zbiornikach z roślinnością pływającą żerują rzadkie ślimaki wodne **zatozcki tamiłie**.

Trzmiołojad rozkopują gniazda os i innych błonkówce, by larwami nakarmić swoje pisklęta.

VIII sierpień

Z krzewów tarniny **gąsiorek** wypatrzy duży chąszczy, grzyzoni i jaszczurek – zbiera siły, by już wkrótce odlecieć na zimę do Afryki.

Na nasłonecznionych polanach i skrajach lasów rodzą się młode **gniewosze plamiste** – nasze najbardziej tajemnicze węże.

Zimirodek kończy karmienie młodych z drugiego lęgu.

IX wrzesień

Z ciasno uprzędzonych kokonów wydostają się przepoczwarzone dorosłe osobniki **bolecznika rudego**. Larwy tego owada wiosną żerują na igłach sosen.

Ostatnie zarodniki osypują się z kłosek zarodniostnych **widlicz spleaszczony**. Teraz mają raptem kilkanaście lat, by wykiełkować w przedrośle, nawiązując współpracę z grzybnią i wreszcie stać się widoczną gołym okiem rośliną.

X październik

Rak szlachetny, będący symbolem Parku, rozpoczyna swój okres godowy, który trwać będzie do połowy listopada.

W bujnych leśszczyznach buszują **wiewiórki** poszukujące swojego przysmaku. Miłośnicy orzechów laskowych powinni się spieszyć ze zbiorami, zanim wiewiórki, **sójki** i **orzechowki** nie rozprawią się ze wszystkimi orzechami.

XI listopad

Kończy się okres godowy u **raków szlachetnych** – samice noszą już pod odwłokiem rozwijające się jaja.

Rozwijające się szyszki **sosny zwyczajnej** już dojrzały – przestały rosnąć, stwardniały i zmieniły kolor na brązowy.

XII grudzień

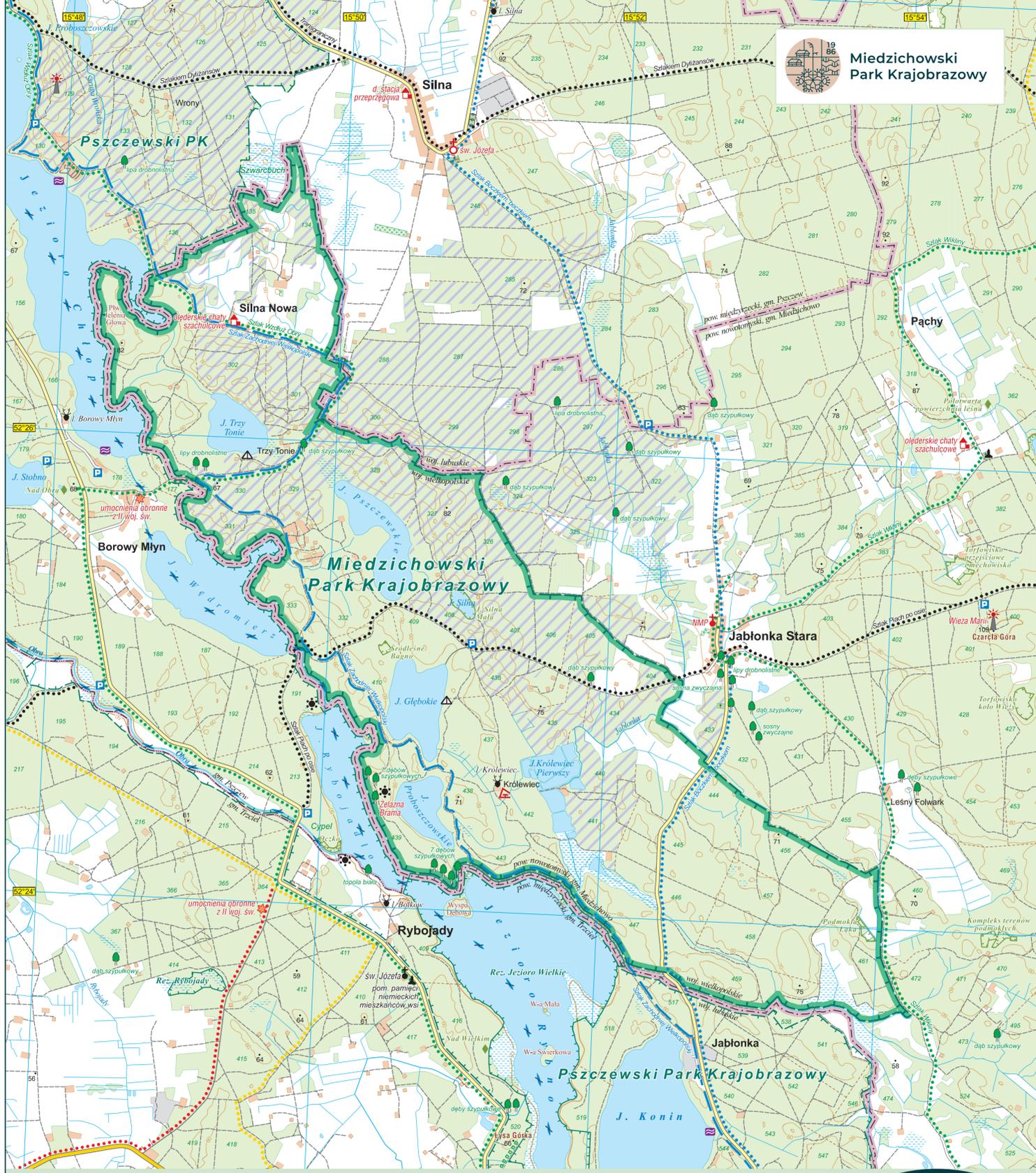
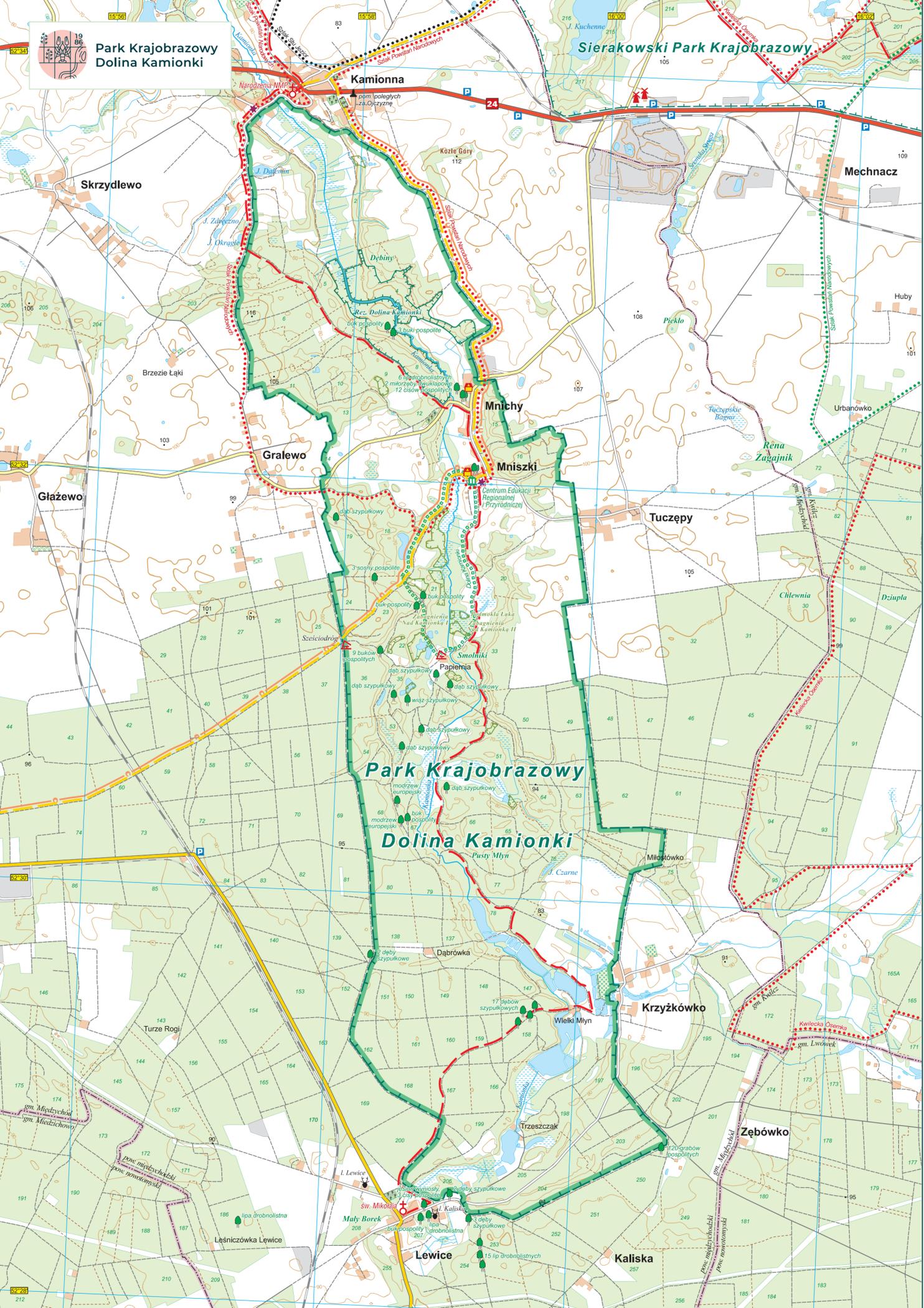
Zagrzebane w piaszczystych osadach dennych larwy **minogów strumieniowych** podczas zimy prawie nie żyją, a ich wzrost ulega zahamowaniu.

W zimowym lesie szukają pożywienia **kruki** – zarówno gniazdujące w okolicy pary, jak i „gangi” młodych jaszczek, koczujących ptaków.

Konkurs krajoznawczy

Zapraszamy do udziału w konkursie. Czekają na Ciebie atrakcyjne nagrody! Zdobądź Plecak Kolekcjonera!

Skala 1 : 25 000

granica PK Dolina Kamionki i Miedzichowskiego PK granica województwa granica powiatu; granica miasta i gminy droga krajowa droga wojewódzka drogi lokalne droga gruntowa; droga leśna, polna; sołeczka linia oddziałowa linia kolejowa nleczynna	granica parku krajobrazowego; rezerwuatu przyrody szlaki turystyczne piesze szlaki rowerowe ścieżka dydaktyczna; szlak konny szlak kajakowy parking; leśnictwo; ośrodek edukacji przyrodniczej kościół zabytkowy; kaplica zabytkowa; kaplica dwór odrestaurowany; wiatrak; inny zabytek architektury	grodzisko; pomnik; inna atrakcja turystyczna turystyczno-rekreacyjna impreza na orientację (TRInO) miejsce biwakowe; miejsce odpoczynku wieża widokowa; kapleńsko; bolsko pomnik przyrody; park zabytkowy teren zabudowany; teren przemysłowy bagno, torfowisko; sad cmentarz; las; numer oddziału leśnego teren objęty programem "Zanocuj w lesie!"

Zespół Parków Krajobrazowych
Województwa Wielkopolskiego

Na zlecenie Zespołu Parków Krajobrazowych
Województwa Wielkopolskiego

STUDIO PLAN WROCŁAW

Studio PLAN Anna Dębska
54-029 Wrocław, ul. Złotnicka 52
tel. 71 373 44 37 e-mail: plan@plan.pl
www.plan.pl

Informacje zawarte w niniejszym wydawnictwie są prawnie chronione. Żadna część tego wydawnictwa nie może być w jakikolwiek sposób powielana ani wykorzystywana do innej publikacji bez zgody Studia PLAN. Studio PLAN nie ponosi odpowiedzialności za jakość merytoryczną treści.

Wydawca: Studio Plan Anna Dębska
Kartografia: A. Gałęcka, M. Sibielski
Opracowanie graficzne: M. Cemiczowska
Zdjęcia: P. Młodkowski, J. Gęlewicz, Adobe Stock, iNaturalist, archiwum ZPKWW
Nadzór merytoryczny: Ł. Lawrysz, N. Marcinak-Musiak
Konsultacja merytoryczna: K. Wesolowska, M. Szajda, M. Bialek, K. Knioła, S. Fritzkowski, K. Kwiatkowski, K. Ferenc
Korekta: A. Gintowt

Wydanie I / 2024 ISBN 978-83-67863-88-9

Punkt informacji turystycznej

Olandia
Prusim 5, 64-420 Kwilcz
tel. 608 467 367
e-mail: olandia@olandia.pl
www.olandia.pl